

ANTONI SŁONIMSKI

1894 – 1976

życiorys

- Urodził się 15 listopada 1895 r. w Warszawie w zasymilowanej rodzinie żydowskiej.
- W 1917 r. ukończył warszawską Szkołę Sztuk Pięknych, współpracował z tygodnikiem satyrycznym "Sowizdrzał", publikował również na łamach "Kurierza Polskiego" oraz miesięcznika "Pro arte et studio".
- 20 listopada 1918 r. wraz z Janem Lechoniem i Julianem Tuwimem zainaugurowali działalność kabaretu literackiego "Pod Picadorem". Artyści - zgodnie z programem "wyjścia poezji na ulicę" - czytali w kawiarni swoje wiersze, których za opłatą mógł posłuchać każdy zainteresowany.
- Po wybuchu II wojny światowej Słonimski przedostał się do Rumunii, a stamtąd do Paryża. W wydawanych przez Grydzewskiego emigracyjnych "Wiadomościach Polskich" ukazał się najbardziej znany wiersz Słonimskiego "Alarm". Dotarł on do kraju drogą radiową, a wydrukowany w konspiracyjnym piśmie "Polska Żyje", stał się symbolem walczącej Warszawy.
- Podczas wojny w latach 1939–1940 przebywał w Paryżu, a później w Londynie.
- Początkowo publikował w "Wiadomościach Polskich" potem, w latach 1942-1946 wydawał - wraz z Ksawerym Pruszyńskim i Karolem Estreicherem - miesięcznik "Nowa Polska". W tym czasie Słonimski był wiceprezesem polskiej sekcji Pen-Clubu i z jego ramienia występował do władz ZSRR o uwolnienie z łagrów polskich pisarzy oraz apelował do aliantów o pomoc dla powstańczej Warszawy.
- W 1948 r. odwiedził Polskę jako uczestnik Światowego Kongresu Intelktualistów w Obronie Pokoju we Wrocławiu.
- W 1951 r. wraz z żoną wrócił do Warszawy, gdzie zamieszkał przy Alei Róż.
- W 1955 r. podpisał "Apel 48", wzywający do powrotu polskich emigrantów.
- Sytuacja zmieniła się w 1956 r., kiedy to poeta został wybrany na prezesa Związku Literatów Polskich. Objęcie funkcji zbiegło się ze zmianami politycznymi w Polsce i popaździernikowymi nadziejami.
- W 1968 r. stał się jedną z ofiar wystąpień przeciw Żydom. Przypominano jego przedwojenne "antypolskie" artykuły, uniemożliwiono publikację w dziennikach i objęto go tzw. zapisem (zakaz wymieniania nazwiska w środkach masowego przekazu). Słonimski - liberał i racjonalista - zaczął publikować felietony w katolickim "Tygodniku Powszechnym".

- Antoni Słonimski zmarł 4 lipca 1976 r. w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku samochodowym. Został pochowany obok żony na cmentarzu w Laskach pod Warszawą. Testamentem zapisał prawa autorskie do swych utworów Zakładowi dla Niewidomych w Laskach.

Był laureatem Nagrody Państwowej I stopnia (1955), nagrody literackiej m.st. Warszawy (1956), nagrody Fundacji Alferda Jurzykowskiego w Nowym Jorku (1965).

Źródło: <https://dzieje.pl/postacie/antoni-slonimski-1895-1976>